

Besluit

Besluit strekkende tot het verlenen van accreditatie aan de opleiding wo-onderzoeksmaster Kunst- & cultuurwetenschappen (research) van de Vrije Universiteit Amsterdam

	Gegevens	
datum	30 april 2015	Naam instelling : Vrije Universiteit Amsterdam
onderwerp	Besluit accreditatie wo-onderzoeksmaster Kunst- & cultuurwetenschappen (research) van de Vrije Universiteit Amsterdam (003258)	Naam opleiding : wo-onderzoeksmaster Kunst- & cultuurwetenschappen (research) (120 EC)
Uw kenmerk	CvB/EJK/dv/2014/880	Datum aanvraag : 25 augustus 2014
ons kenmerk	NVAO/20150874/SL	Variant opleiding : voltijd
Bijlage(n)	2	Locatie opleiding : Amsterdam
		Datum hoorzitting : 4 november 2014
		Datum KNAW-advies : 13 februari 2015
		Instellingstoets kwaliteitszorg : Positief besluit onder voorwaarden van 3 september 2014.
		Beoordelingskader
		Beoordelingskader beperkte opleidingsbeoordeling onderzoeksmasters van 22 november 2011.

Bevindingen

De NVAO stelt vast dat in het KNAW-advies deugdelijk en kenbaar is gemotiveerd op welke gronden de commissie de kwaliteit van de opleiding voldoende heeft bevonden.

Advies van de KNAW-commissie

Standaard 1: Beoogde eindkwalificaties

De master Kunst- & cultuurwetenschappen (research) bereidt studenten voor op het uitvoeren van onderzoek volgens een brede cultuurhistorische en –theoretische visie op kunstgeschiedenis en stelt hen in staat de verworven kennis en vaardigheden toe te passen in een promotietraject, en in andere onderzoeksposities waarin wetenschappelijke scholing en attitude van belang zijn. De interdisciplinaire opleiding combineert de disciplines kunstgeschiedenis, mediastudies en architectuurgeschiedenis en hun specifieke theorieën en methoden. De kern van de opleiding is de kritische studie van visuele artefacten waarbij interdisciplinaire verwevenheid en theoretisch-methodologische dialoog centraal staan.

De opleiding heeft haar doelstellingen en ambities vertaald in zeven specifieke eindkwalificaties, in het verlengde van de 23 voor alle masteropleidingen van de Faculteit der Letteren geldende eindkwalificaties en de vier aanvullende algemene eindkwalificaties

Pagina 2 van 10 voor de onderzoeksmasters. De vier algemene (per september 2014 onderdeel van de Faculteit der Geesteswetenschappen) en zeven specifieke eindkwalificaties moeten garanderen dat studenten aan het eind van de studie kunnen worden toegelaten tot een promotietraject. Ze bevatten naast meer algemene kwalificaties ten aanzien van het uitvoeren van onderzoek ook gespecificeerde kwalificaties zoals een grondige historische en theoretische kennis hebben van beeldende kunst, media of architectuur, van de intermediale verbanden ertussen, en van de overkoepelende structuur van de cultuurindustrie; een relevante en methodologisch uitdagende integratie van onderdelen uit de andere onderzoeksmasterdisciplines in het eigen onderzoek kunnen doorvoeren; de capaciteit bezitten tot kritische reflectie en het aangaan van publieke discussie over de sociale en maatschappelijke rol van beeldende kunst, architectuur en media; in staat zijn een voorstel te schrijven volgens het format van NWO of van internationale onderzoeksorganisaties. Daarnaast heeft de opleiding een aantal eindkwalificaties geformuleerd ten aanzien van meer overdraagbare vaardigheden, zoals argumenteren en academisch schrijven voor zowel een publiek van vakgenoten als van niet-vakgenoten en het werken in een onderzoeksteam.

De eindkwalificaties van de master Kunst- & cultuurwetenschappen (research) sluiten grotendeels aan bij het gezamenlijk 'Domeinspecifiek Referentiekader Arts and Culture (research)' van de geesteswetenschappelijke faculteiten van de universiteiten die in LERU-verband samenwerken (UvA, UU en UL), maar onderscheidt zich toch ook duidelijk door een sterke verankering van interdisciplinariteit.

De commissie oordeelt dat de beoogde eindkwalificaties het onderzoeks karakter van de opleiding, evenals het gevorderde masterniveau weerspiegelen. Met de combinatie van gespecialiseerde kennis, onderzoeksvaardigheden, vaardigheid in het intellectuele debat en het formuleren van een onderzoeksvoorstel beoogt de opleiding studenten op een peil te brengen dat niet binnen een eenjarige masteropleiding is te bereiken. De commissie merkt wel op dat de algemene en specifieke eindkwalificaties voor de onderzoeksmaster nog sterker kunnen refereren aan functies waarin onderzoeksvaardigheden en –ervaring vereist zijn die het wetenschappelijk onderzoek op het reguliere masterniveau overstijgen. Toch vindt de commissie het positief dat de opleiding in haar specifieke eindkwalificaties verwijst naar het vermogen tot kritische reflectie over de sociale en maatschappelijke rol van beeldende kunst, architectuur en media en het vermogen om het resultaat hiervan over te brengen aan een niet-gespecialiseerd publiek. Het nationale en internationale benchmark uit het aanvraagdossier biedt een voldoende vergelijkende positionering van de master Kunst- & cultuurwetenschappen (research).

De commissie concludeert dat het beoogde niveau, zoals in de beoogde eindkwalificaties weerspiegeld, op het gebruikelijke niveau voor onderzoeksmasteropleidingen ligt. Het geheel overziende beoordeelt de commissie Standaard 1: Beoogde eindkwalificaties, als voldoende.

Standaard 2: Onderwijsleeromgeving

Programma

De commissie stelt vast dat het programma volgens facultair model is opgedeeld in vier kenmerkende vormen: eigen onderzoeksgebonden onderwijs, gezamenlijk onderwijs voor alle onderzoeksmaster- studenten, onderwijs met 'gewone' masterstudenten en individuele

Pagina 3 van 10 studie- en onderzoekstrajecten. Dit vertaalt zich in de volgende modules: (1) 18 EC onderzoeksmaster-kernmodules gerelateerd aan lopend onderzoek bij de verschillende leerstoelen van Kunst- & Cultuurwetenschappen, (2) 12 EC faculteitsbrede modules Research Design, (3) minimum 18 EC specialisatiemodules (keuze van minstens twee uit drie modules van elk 9 EC, ook aangeboden in de eenjarige master), (4) maximum 42 EC electives en tutorials (nooit meer dan 30 EC modules uit andere masteropleidingen en vanaf studiejaar 2014 10 EC bij een landelijke onderzoeksschool) en (5) 30 EC scriptie. Faculteitsbrede aanvullende onderdelen die worden georganiseerd door de Graduate School of Humanities zijn het jaarlijkse 'Graduate Seminar' waarin de studenten hun scriptieonderzoek presenteren, de 'Graduate lectures' als kennismakingsforum met (inter)nationaal bekende specialisten en de 'onderzoeksmaster-PhD-bijeenkomsten' op basis van docentgebonden themagroepen en de zogeheten 'promovendipraat'. De opleiding demonstreert in het aanvraagdossier dat alle eindkwalificaties zijn afgedekt in de opleidingsonderdelen.

Volgens de commissie laten de opbouw en de vormgeving van het programma zowel disciplinaire verdieping als (inter)disciplinaire verbreding toe. De studenten genieten een grote vrijheid inzake invulling van het programma volgens de eigen specialisatie. Elk individueel opleidingsplan wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de examencommissie Graduate School of Humanities om te waarborgen dat het toelaat de beoogde eindkwalificaties te realiseren.

Uit de gesprekken blijkt dat de docenten echt doordrongen zijn van het profiel dat ze met de opleiding willen uitdragen en dat ze dit profiel, meer dan blijkt uit het aanvraagdossier, ook realiseren in het programma. De docenten wensen het profiel niet verder te verbreden omdat dit het gerealiseerde evenwicht tussen de verschillende onderzoeksspecialisaties waarop het profiel van de opleiding is gebaseerd zou verstoren. De studenten staan heel positief tegenover de zelfstandigheid die van hen wordt gevraagd en zien deze ingebed in een intellectueel uitdagende omgeving. Een voorbereiding op werken buiten de academische omgeving kan volgens de commissie voldoende worden opgenomen in het programma. De studenten blijken ook zelf niet eenzijdig gericht op een academische carrière, waardoor ze de vrijheid die ze genieten ook constructief benutten voor de ontwikkeling van alternatieve carrièrepaden.

Het komt de commissie voor dat studenten voornamelijk leren in een meester-gezel model. Dit didactisch model laat nauw contact met lopend onderzoek op gespecialiseerd niveau toe. Bovendien wordt dit gefaciliteerd vanuit de kleinschaligheid van de opleiding. Diezelfde kleinschaligheid, en de inrichting van het programma, dragen echter niet bij aan de vorming van een studentengroep met een gedeelde achtergrond gebaseerd op een gedeelde visie van de staf. De docenten zien voldoende intellectuele contactmomenten in verschillende modules van de opleiding, in de faculteitsbrede aanvullende onderdelen en in de vele internationale guest lectures. De vorming van een cohort moet dan ook in een breder perspectief worden geplaatst. De studenten verwijzen in dit opzicht naar hun tevredenheid over het internationale platform dat hen wordt geboden door het contact met internationale kunsthistorici en -critici. Meerdere studenten zijn ook betrokken bij de redactie van het tijdschrift Kunstlicht dat onder de verantwoordelijkheid van de studenten en in concrete samenwerking met de docenten wordt uitgegeven en dat een thematisch forum vormt voor alle studenten. Studenten worden eveneens effectief betrokken bij onderzoeksprojecten, onder meer voor de uitwerking van artikelen voor catalogi, voor het ontwerpen van tentoonstellingen, voor het schrijven van papers en dergelijk meer.

Pagina 4 van 10 Een buitenlandverblijf is mogelijk, maar de organisatie ervan gebeurt voornamelijk op eigen initiatief van de student en vloeit meestal voort uit het gekozen onderzoekstraject. Studenten kunnen hiervoor een financiële ondersteuning aanvragen, maar deze is in de regel beperkt.

De commissie stelt vast dat studenten ook gezamenlijk onderwijs volgen in reguliere masteropleidingen. Aan onderzoeksmasterstudenten worden daarin officieel geen hogere eisen gesteld. Toch ervaren de studenten dat er impliciet meer van hen wordt verwacht. Volgens de docenten nemen de studenten ook het eigen initiatief om de lat voldoende hoog te leggen. De docenten verwijzen tevens naar de noodzaak van een bredere achtergrond naast de intensieve specialisatiecomponenten. Bovendien zitten deze componenten vervat in een intensiever programma dat tevens meer planingsverantwoordelijkheid vereist.

Docenten en onderzoeksomgeving

Het docent-studentratio is voor 2011-2012 berekend op 1:28,6. Ook blijkt uit het aanvraagdossier en uit de aanvullende informatie dat in 2012 de twee meest bij de opleiding betrokken facultaire onderzoeksinstituten goed scoren bij de onderzoeksvisiteatie. Cultures and Values behaalde een 4-4-4-2 score op de criteria 'quality-productivity-relevance-viability', het onderzoeksinstituut CLUE doet nog beter met een 5-5-5-5 score. Het eerste instituut is ondertussen opgenomen in CLUE, resulterend in CLUE+, zodat de lage score op viability niet langer relevant is. De kwaliteit van de betrokken docenten als onderzoekers blijkt ook uit een adequate hoeveelheid tweede geldstroomprojecten.

Instroom en rendement

De opleiding hanteert een selectie aan de hand van de studieprestaties in een verwante bacheloropleiding (minimaal een 8 op de bachelorscriptie), een goede actieve en passieve beheersing van de Nederlandse en de Engelse taal (de opleiding is Engelstalig, maar meerdere electives worden in het Nederlands aangeboden, voor buitenlandse studenten betekent dit een beperking van het aanbod), een motiveringsbrief met een basis onderzoeksvoorstel en indien mogelijk reeds de schriftelijke goedkeuring van de beoogde mentor. De instroom is erg laag (voor de jaren 2011-2014: 1,8, 1 en 1 student(en)). De studenten geven aan dat de opleiding weinig gekend is binnen de bacheloropleiding. Bovendien menen zij dat het op verschillende disciplines steunende profiel een verwarrende indruk kan nalaten voor studenten die op zoek zijn naar een specifieke specialisatie. De commissie stelt vast dat dit probleem de docenten niet is ontgaan en dat zij duidelijk werk maken van een betere communicatie naar potentiële studenten.

De rendementen zijn laag. Van de cohorten 2007 tot 2012 was het rendement na 2 jaar gemiddeld 34% en varieerde van 0% tot 100%, na 3 jaar was het gemiddeld 64% en varieerde het tussen de 33% en 100%. Van het cohort 2012 is 13% in twee jaar afgestudeerd. Uit de bevraging van docenten en studenten blijken de voornaamste factoren vertraging door het scriptieproces en het combineren van de studie met andere studies of werk. De commissie stelt vast dat er geen algemeen beleid is om deze vertragingen tegen te gaan. De studenten geven aan dat zij door de docenten gestimuleerd worden om de scriptie tijdig af te ronden. De docenten twijfelen of de suggestie van de commissie om de omvang van de scripties te beperken tot een uitgebreid artikel voor verbetering zal zorgen. Het beperken van de omvang kan namelijk de drang tot perfectioneren nog verhogen.

De commissie oordeelt dat de modulaire opbouw van het programma helder is en dat de zelfstandig ingevulde curricula voldoende coherent zijn door de supervisie van de mentor en

Pagina 5 van 10 door de goedkeuring van de examencommissie. Bovendien vertoont het modulaire programma een voldoende balans tussen vakinhoudelijke en methodische scholing. Het door de docenten sterk gedragen profiel zorgt er tevens voor dat de zelfstandig ingevulde curricula een gezamenlijke focus bezitten. Alleen moet dit impliciet gedeelde profiel explicieter en helderder worden uitgedragen opdat de opleiding meer wervend zou zijn. De commissie heeft begrip voor de opvatting dat een verdere verbreding niet wenselijk is en dat de opleiding wil vasthouden aan de duidelijke visie die momenteel het programma stuurt (maar instroom en rendement zullen daar dan wel aanleiding toe moeten geven).

De kleinschaligheid van de opleiding en de mondigheid van de studenten zorgden er tot op heden voor dat knelpunten in de opleiding vlug gesignaleerd en aangepakt konden worden. Anderzijds heeft de eraan ten grondslag liggende kleinschaligheid tot gevolg dat de opleiding weinig wordt uitgedaagd om een gedeeld beleid te formuleren dat instaat voor een uniforme en efficiënte organisatie van de opleiding. Daardoor kunnen studenten en docenten niet terugvallen op algemene procedures en richtlijnen, onder andere voor de organisatie van een buitenlandverblijf, voor het tijdig afronden van de scriptie en voor het aantrekken van nieuwe researchmasterstudenten. De commissie stelt met goedkeuring vast dat de stroomlijning van de onderzoeksmasters binnen de Graduate School of Humanities hiervoor een duidelijk verbeterperspectief biedt omdat van hieruit meer centrale en breder gedragen initiatieven worden genomen. De commissie waardeert het recent ingevoerde toezicht van de directeur van de Graduate School of Humanities op het studietempo van de studenten.

De commissie oordeelt dat de opleiding wordt ondersteund door dynamische onderzoekers die begeistereerd en die blijf geven van een door de commissie sterk gewaardeerde debat- en overlegcultuur. Bovendien hebben zij binnen hun domein een sterke positie opgebouwd en hebben zij zich zowel in beoordelingen als in competitieve fondsenwerving onderscheiden. De opleiding beschikt over een gekwalificeerd docententeam en is gesitueerd in een academische context van goed niveau, zoals passend voor een onderzoeksmaster. Studenten waarderen de kleinschalige opzet van de opleiding en worden geïnspireerd door het individuele contact en samenwerking met docenten.

De commissie vindt de instroom zorgwekkend en vraagt zich af of de massa die nodig is voor intellectuele uitwisseling en het bereiken van de doelstellingen ten aanzien van debat en interdisciplinariteit kan worden geborgd. De commissie dringt er op aan hieraan hoge prioriteit te geven. Het selectieve instroombeleid borgt dat instromende studenten kunnen voldoen aan de eisen van de opleiding, maar deze eisen blijken een voldoende grote instroom sterk te bemoeilijken. Daarom ook adviseert de commissie de opleiding om de toelatingsvoorwaarden opnieuw tegen het licht te houden. Desnoods leidt dit tot een sterkere spreiding van de becijfering en een stratificatie van excellentie. De commissie heeft vertrouwen in een herformulering van het sterke profiel om het wervend karakter van de opleiding te verhogen. De commissie vertrouwt er tevens op dat de intensieve deelname aan de landelijke onderzoeksschool een meerwaarde biedt voor het aantrekken van getalenteerde buitenlandse studenten.

De commissie concludeert dat de leeromgeving adequaat is voor het behalen van de doelstellingen. Het geheel overziende, beoordeelt de commissie Standaard 2: Onderwijsleeromgeving, als voldoende.

Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties

Pagina 6 van 10 Uit de zelfstudie blijkt dat de opleiding verschillende toetsvormen hanteert om na te gaan of de leerdoelen, afgeleid uit de eindkwalificaties, worden gerealiseerd. De voornaamste toetsvorm is het schriftelijke werkstuk. De door de commissie gewaardeerde modules Research Design I en II bevatten een cruciaal toetselement: met name het schrijven van een onderzoeksvoorstel dat voldoet aan de formele en inhoudelijke eisen van een NWO-proposal. De commissie steunt de recente ontwikkeling om dit onderdeel te veralgemeniseren en niet exclusief te baseren op de NWO criteria. De informeel 'strengere' eisen die gelden voor de vakken uit de eenjarige master vormen een niet-transparante beoordelingssituatie en moeten volgens de commissie worden geformaliseerd. Bovendien blijkt dat de studenten geen geheel duidelijk zicht hebben op de toetsingscyclus. Ze adviseert de docenten dan ook om het heldere beeld dat ze hier zelf over hebben duidelijker te communiceren.

De Examencommissie Graduate School of Humanities is verantwoordelijk voor het facultaire toetsbeleid dat is gebaseerd op het VU-brede toetsbeleid. De steekproefsgewijze controle op tentamens, werkstukken en scripties wordt verzorgd door de sinds 2013 ingevoerde toetscommissie.

De studenten studeren af op een onderzoeksmasterscriptie (30 EC) waarmee zij zich kwalificeren voor een onderzoekslapbaan. De originele onderzoekscriptie moet de basis kunnen vormen voor een publicatie in een gerespecteerd wetenschappelijk tijdschrift.

De commissie heeft vier scripties en de bijbehorende beoordelingsformulieren bekeken. Zij is tevreden over de kwaliteit van de scripties maar kan zich niet altijd helemaal vinden in de becijfering die in sommige gevallen iets lager wordt ingeschat. Ook ontbreekt voor sommige scripties het beoordelingsformulier. De beoordelingsformulieren zijn goed maar worden niet altijd even uitvoerig ingevuld. De argumentatie in functie van het eindoordeel is daardoor niet altijd voldoende navolgbaar. Toch beklemt de commissie dat alle scripties ruimschoots voldoen aan het onderzoeksmasterniveau. In functie van een beter rendement en om de kansen voor een promotietraject te verhogen adviseert de commissie om de richtlijnen over omvang en tijdsbestek van de scripties te herbekijken en deze duidelijker in te vullen en consistent uit te voeren. Bovendien adviseert de commissie om consequent te kiezen voor een externe beoordelaar als tweede scriptiebeoordelaar. In functie hiervan moet een helder evaluatiekader worden ontwikkeld. De commissie vraagt zich ook af hoe de in de eindkwalificaties opgenomen hoge eisen voor Engelse taalvaardigheid worden getoetst in het geval van Nederlandstalige scripties.

In de periode 2008-2014 zijn 6 van de 24 alumni een promotietraject begonnen. De commissie meent dat het niveau van de afgestudeerden voldoende aansluit op dergelijke vervolgttrajecten maar ziet dit minder goed bevestigd in het aantal verworven promotietrajecten. De opleiding biedt de studenten wel belangrijke steun bij het vinden van en solliciteren voor promotieplaatsen. De informatie over buitenlandse promotiemogelijkheden kan volgens de studenten nog uitgebreider. Een eerste aanzet hiervoor is reeds gegeven door de bredere invulling van de modules Research Design. Alumni blijken ook goed hun weg te vinden naar niet-academische carrières.

De commissie komt op basis van het bestudeerde materiaal, waaronder afstudeerwerken, de gesprekken met verschillende delegaties en het overzicht van de resultaten van afgestudeerden tot de conclusie dat de toetsing en beoordeling en de realisatie van de eindkwalificaties het gebruikelijke niveau voor masteropleidingen overstijgen.

Pagina 7 van 10 Het geheel overziende beoordeelt de commissie Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties, als voldoende.

Advies

De commissie is op basis van het aanvraagdossier, de bestudeerde scripties, de antwoorden op de door haar gestelde vragen en de hoorzitting, positief over de aanvraag.

De beoogde eindkwalificaties (standaard 1) en de onderwijsleeromgeving (standaard 2) heeft de commissie als voldoende beoordeeld, evenals de toetsing en de gerealiseerde eindkwalificaties (standaard 3).

Concluderend is de commissie van oordeel dat de opleiding wo-onderzoeksmaster Kunst- & cultuurwetenschappen (research) voldoet aan de door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie gestelde eisen aan onderzoeksmasters, zoals neergelegd in het 'Beoordelingskader onderzoeksmasters' van 22 november 2011. De commissie kwalificeert de kwaliteit van de opleiding als voldoende.

Aanbevelingen

De NVAO onderschrijft de aanbevelingen van de commissie.

Ingevolge het bepaalde in artikel 5a.10, tweede lid, van de WHW heeft de NVAO het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze op het voornemen tot besluit van 16 maart 2015 naar voren te brengen. Van deze gelegenheid is geen gebruik gemaakt.

De NVAO accreditatie te verlenen aan de wo-onderzoeksmaster Kunst- & cultuurwetenschappen (research) (120 EC; variant: voltijd; locatie: Amsterdam) van de Vrije Universiteit Amsterdam te Amsterdam. De NVAO beoordeelt de kwaliteit van de opleiding als voldoende.

Dit besluit treedt in werking op 30 april 2015 en is van kracht tot en met 29 april 2019 (2021)¹.

Den Haag, 30 april 2015

De NVAO
Voor deze:

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'P' followed by a horizontal line and a vertical line crossing it.

Paul Zevenbergen
Bestuurder

Dr. A.H. Flierman
(voorzitter)

Tegen dit besluit kan op grond van het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht door een belanghebbende bezwaar worden gemaakt bij de NVAO. De termijn voor het indienen van bezwaar bedraagt zes weken.

¹ Nadat de instelling een onvoorwaardelijk positief besluit instellingsstoets kwaliteitszorg heeft gekregen, wordt de accreditatietermijn verlengd naar in totaal 6 jaren.

Onderwerp	Standaard	Beoordeling door het KNAW-Commissie
		<i>voltijd</i>
1. Beoogde eindkwalificaties	De beoogde eindkwalificaties van de opleiding zijn wat betreft inhoud, niveau en oriëntatie geconcretiseerd en voldoen aan internationale eisen	V
2. Onderwijsleeromgeving	Het programma, het personeel en de opleidingsspecifieke voorzieningen maken het voor de instromende studenten mogelijk de beoogde eindkwalificaties te realiseren	V
3. Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties	De opleiding beschikt over een adequaat systeem van toetsing en toont aan dat de beoogde eindkwalificaties worden gerealiseerd	V
Eindoordeel		V

De standaarden krijgen het oordeel onvoldoende, voldoende, goed of excellent. Het eindoordeel over de opleiding als geheel wordt op dezelfde schaal gegeven.

- Prof. dr. M.J.B. Stokhof (voorzitter), hoogleraar Taalfilosofie aan de Universiteit van Amsterdam;
- prof. dr. M.B.H. Everaert (vice-voorzitter), hoogleraar Taalwetenschap aan de Universiteit Utrecht;
- Prof. dr. I. Bertels, docent Architectuurgeschiedenis en Monumentenzorg aan de Vrije Universiteit Brussel;
- Prof. dr. J.W. Bertens (adviserend lid), hoogleraar Intellectuele en Literaire Geschiedenis van de Twintigste Eeuw aan de Universiteit Utrecht;
- Prof. dr. R.B. ter Haar Romeny (adviserend lid), hoogleraar Oude Geschiedenis van het Middellandse Zeegebied en het Midden Oosten aan de Vrije Universiteit Amsterdam;
- P. Sperber MSc (student-lid), promovendus Filosofie aan de Universiteit Utrecht;
- J.W. Hengstmengel MA, MSc (student-lid), PhD-student Wijsbegeerte aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Vanwege zijn betrokkenheid bij de Vrije Universiteit Amsterdam heeft prof. ter Haar Romeny niet deelgenomen aan de behandeling van de aanvraag. De leden Stokhof en Sperber hebben niet deelgenomen aan de hoorzitting maar zijn wel betrokken geweest bij de behandeling van de aanvraag en de totstandkoming van het advies. Prof. Stokhof is tijdens de hoorzitting als voorzitter vervangen door prof. Everaert.

Het panel werd ondersteund door dr. D. Provijn, secretaris (gecertificeerd).